

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1941.

Första kammaren.

Nr 50.

Lördagen den 6 december.

Kammaren sammanträdde kl. 4 e. m.; och dess förhandlingar leddes av herr andre vice talmannen.

Herr statsrådet *Bergquist* avlämnade Kungl. Maj:ts propositioner:

- nr 349, angående kristillägg under första kvartalet 1942;
- nr 350, med förslag till förordning med särskilda bestämmelser rörande taxeringsförfarandet år 1942;
- nr 351, angående förstärkning av taxeringsorganisationen m. m.; och
- nr 352, angående vissa ytterligare utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42.

De kungl. propositionerna föredrogos var för sig och blevo därvid bordlagda.

Justerades protokollen för den 30 nästlidne november och den 3 innevarande månad.

Anmälades och godkändes första lagutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 490, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 4 § lagen den 15 juni 1939 (nr 254) om skyldighet för kommun att fullgöra vissa av krig m. m. föranledda arbetsuppgifter.

Anmälades och bordlades

statsutskottets utlåtanden:

nr 238, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vissa åtgärder för främjande av hantverk och småindustri; samt

nr 239, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till förstärkning av riksräkenskapsverkets administration m. m.;

bevillningsutskottets betänkande nr 43, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om uppskov med allmän fastighetstaxering m. m.;

första lagutskottets utlåtande nr 49, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft och gas, m. m.; ävensom

jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 85, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utnyttjande av anslaget till krislån;

nr 86, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa tomter från kronoegendomen Virserum nr 2 i Kalmar län;

nr 87, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ytterligare statsbidrag till Kävlingeåns vattenavledningsföretag i Malmöhus län; samt
nr 88, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder för främjande av linodlingen m. m.

Justerades ett protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 4.06 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Tisdagen den 9 december.

Kammaren sammanträdde kl. 4 e. m.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 349, angående kristillägg under första kvartalet 1942.

Föredrogs och hänvisades till bevillningsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 350, med förslag till förordning med särskilda bestämmelser rörande taxeringsförfarandet år 1942.

Föredrogs och hänvisades till statsutskottet Kungl. Maj:ts proposition nr 351, angående förstärkning av taxeringsorganisationen m. m.

Föredrogs Kungl. Maj:ts proposition nr 352, angående vissa ytterligare utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42.

Propositionen hänvisades, i vad den angick jordbruksärenden, till jordbruksutskottet och i övrigt till statsutskottet.

Föredrogs och bordlades ånyo statsutskottets utlåtanden nr 238 och 239, bevillningsutskottets betänkande nr 43, första lagutskottets utlåtande nr 49 samt jordbruksutskottets utlåtanden nr 85—88.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 4.04 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Onsdagen den 10 december.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Herr *Persson*, åt vilken herr talmannen tidigare jämlikt § 24 av kammarens ordningsstadga beviljat ledighet från riksdagsgöromålen för tiden den 5—den 9 innevarande december, erhöll nu på därom hos kammaren gjord ansökning förlängd ledighet för tiden den 10—den 16 i samma månad.

Anmälades och godkändes statsutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 491, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42, i vad propositionen avser handelsdepartementets verksamhetsområde;

nr 492, i anledning av Kungl. Maj:ts i propositionen angående utgifter å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 gjorda framställningar om anslag till modernisering av Sverige-skeppen m. m.;

nr 493, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till anskaffning av tygmateriel m. m.;

nr 494, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade grunder för utlåning av medel till den för beredande av bostäder åt centrala torpedverkstadens personal bildade bostadsrättsföreningen;

nr 495, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ändrade taxor å lotspenningar för lotsningen i Öresund;

nr 496, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till bidrag till upprättande av brandkårer; samt

nr 497, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående om- och tillbyggnad av posthuset i Umeå samt nybyggnad för länsstyrelsen i Östergötlands län.

Föredrogs ånyo statsutskottets utlåtande nr 238, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till vissa åtgärder för främjande av hantverk och småindustri. *Ang. åtgärder för främjande av hantverk och småindustri.*

I en till riksdagen avlåten proposition, nr 306, hade Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 10 oktober 1941, föreslagit riksdagen att

1) dels besluta, att en statlig fond, benämnd fonden för hantverks- och småindustrikredit, skulle inrättas, från vilken fond lån finge utlämnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad departementschefen tillstyrkt;

dels till Fonden för hantverks- och småindustrikredit å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under kapitalbudgeten, statens utlåningsfonder, anvisa ett reservationsanslag av 2,000,000 kronor;

Ang. åtgärder för främjande av hantverk och småindustri. (Forts.)

dels ock till Länämnderna för hantverks- och småindustrikredit å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under tionde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 10,000 kronor;

2) besluta de ändringar i grunderna för lån från statens hantverkslånefond, som av departementschefen tillstyrkts;

3) till Upplysnings- och organisationsverksamhet i fråga om hantverk och småindustri å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under tionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 15,000 kronor.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skulle för prövningen av framställningar om lån från den föreslagna fonden särskilda länämnder bildas, en i varje distrikt, medan medelsförvaltningen, utbetalningen av beviljade lån samt arbetet med upptagande och indrivning av räntor och amorteringar skulle överlämnas åt vederbörande länsstyrelse, varjämte kommerskollegium skulle såsom centralt organ hava tillsynen över verksamhetens enhetliga bedrivande.

Utskottet hade i det nu föreliggande utlåtandet på anförda skäl hemställt, att riksdagen måtte, i anledning av Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag,

a) besluta, att en statlig fond, benämnd fonden för hantverks- och småindustrikredit, skulle inrättas, från vilken fond lån finge utlämnas i huvudsaklig överensstämmelse med vad utskottet i utlåtandet anförde;

b) till Fonden för hantverks- och småindustrikredit å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 såsom kapitalinvestering i statens utlåningsfonder anvisa ett reservationsanslag av 2,000,000 kronor;

c) besluta de ändringar i grunderna för lån från statens hantverkslånefond, som av departementschefen i statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 10 oktober 1941 angivits;

d) till Upplysnings- och organisationsverksamhet i fråga om hantverk och småindustri å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 under tionde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 15,000 kronor.

Utskottets förslag innebar, bland annat, att den nya låneverksamheten skulle handhas av riksbanken genom dess avdelningskontor.

Herr statsrådet **Eriksson**: Herr talman! Jag har begärt ordet bara för att ge uttryck åt min tacksamhet mot statsutskottet för dess behandling av den föreliggande propositionen.

På en punkt har utskottet vidtagit en ändring i förslaget sådant det framlades av Kungl. Maj:t, nämligen i fråga om låneverksamhetens organ. Sakkunnigutredningen hade tänkt sig, att riksbankens kontor i orterna skulle vara organ för prövning av frågor om beviljande av lånen. När bankofullmäktige yttrade sig över utredningens förslag, togo emellertid fullmäktige ganska bestämt avstånd från denna tanke, och jag ansåg mig därför vid propositionens utarbetande böra försöka finna en annan lösning av denna organisationsfråga. Jag föreslog i propositionen, efter mönster i viss mån av det system, som har tillämpats beträffande ackords- och stödlån åt jordbrukare, att prövningen av låneansökningarna skulle uppdragas åt särskilda länämnder, som inrättades för ändamålet. Det är klart att detta system, med de konsekvenser i olika hänseenden, som det skulle ha medfört, innebär en mycket mera omständlig förvaltningsapparat än sakkunnigförslaget. Jag ansåg mig emellertid inte ha något annat val med hänsyn till bankofullmäktiges ståndpunkt.

När nu utskottet har lyckats utverka att bankofullmäktige biträda en anordning, som står i huvudsaklig överensstämmelse med sakkunnigförslaget på denna punkt, har utskottet fått en mycket enklare lösning av organisations-

Ang. åtgärder för främjande av hantverk och småindustri. (Forts.)
frågan än den som propositionen innehöll. För min del erkänner jag alldeles oförbehållsamt, att utskottets lösning har bestämda företräderna framför den lösning — den nödtvungna lösning, kan jag säga — som framlades i propositionen.

Jag har här endast velat giva till känna min anslutning till utskottets förslag och ge uttryck åt min glädje över att det lyckats utskottet att få frågan ordnad på det sätt som här föreslås.

Efter härmed slutad överläggning bifölls vad utskottet i det nu föredragna utlåtandet hemställt.

Vid förnyad föredragning av statsutskottets utlåtande nr 239, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till förstärkning av riksräkenskapsverkets administration m. m., bifölls vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Vid förnyad föredragning av bevillningsutskottets betänkande nr 43, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om uppskov med allmän fastighetstaxering m. m., bifölls vad utskottet i detta betänkande hemställt.

Vid ånyo skedd föredragning av första lagutskottets utlåtande nr 49, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft och gas, m. m., bifölls vad utskottet i detta utlåtande hemställt.

Föredrogs ånyo jordbruksutskottets utlåtanden:

nr 85, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utnyttjande av anslaget till krislån;

nr 86, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa tomter från kronoegendomen Virserum nr 2 i Kalmar län; och

nr 87, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ytterligare statsbidrag till Kävlingeåns vattenavledningsföretag i Malmöhus län.

Vad utskottet i dessa utlåtanden hemställt bifölls.

Föredrogs ånyo jordbruksutskottets utlåtande nr 88, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder för främjande av linodlingen m. m. *Ang. åtgärder för främjande av linodlingen m. m.*

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts i proposition nr 333 framlagda förslag hade utskottet i förevarande utlåtande hemställt, att riksdagen måtte

1) å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 anvisa
dels å driftbudgeten under nionde huvudtiteln till Bidrag till lin- eller hamperedningsanläggningar ett reservationsanslag av 500,000 kronor,
dels ock å kapitalbudgeten under statens utlåningsfonder till Hemslöjds-lånefonden ett reservationsanslag av 1,500,000 kronor,

2) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga åtgärder för stödjande av priset å lin- och hamphalm i huvudsaklig överensstämmelse med vad i propositionen anförts.

Ang. åtgärder för främjande av linodlingen m. m. (Forts.)

Herr **Gabrielsson**: Herr talman! Jag har tänkt få göra en fråga till jordbruksministern rörande denna sak.

I Västerbottens län ha vi satt i gång en kontraktsodling av lin och hålla även på att anlägga ett linberedningsverk i Robertsfors. Bolaget — Kemparnas bolag — har varit mycket tillmötesgående och ämnar för en billig penning tillhandahålla ånga och kraft för linberedningsverket. En försöksodling har också satts i gång under innevarande år. Västerbotten är ju sedan hundratals år ett linodlingsland.

Enligt den kungl. propositionen skola nu fyra linberedningsverk anläggas, tre i sydligare delar av Sverige och ett i Gävleborgs län, alltså i södra Norrland. När den kungl. propositionen kom, skickade jag den till förvaltare Zetterberg, som står i spetsen för företaget i Robertsfors. Han skrev då till mig och uttryckte sin missbelåtenhet med den hållning, som intagits av statens linnämnd och av statsrådet. Senare har jag sänt honom jordbruksutskottets utlåtande, varefter han åter skrev till mig och meddelade att han fortfarande var lika missbelåten.

Jag ber att ett ögonblick få taga kammarens uppmärksamhet i anspråk och läsa upp hans brev. Det var av följande lydelse: »Mina farhågor för att Västerbotten icke har utsikt att få något linberedningsverk grundar sig på det av linnämnden skisserade programmet för utbyggnad av linberedningsverk; se sid. 7 i propositionen. I här närsluten bilaga har jag sammanställt linnämndens nya byggnadsprogram, varav framgår, att linberedningen skulle centraliseras till fyra stora anläggningar: Laholm, Småland, Västra Sverige och Hybo, samt att hampberedningen skulle förläggas till Gotland och Östergötland. Tidigare har linnämndens inställning varit, att ett flertal smärre beredningsverk borde anläggas i de trakter, där intresse för linodlingen förefunnnes. Det var med utgångspunkt från denna uppfattning, som jag föreslog hushållningssällskapet att undersöka möjligheterna för linodling i större skala inom Västerbottens kustland. Min uppfattning är, att ett linberedningsverk för c:a 200 hektars odling skulle vara möjligt att åstadkomma i kustlandet, samt att detta skulle bli en mycket verksam hävstång för hemslöjden. Spinnrockar och vävstolar skulle åter plockas fram från sina dammiga gömställen. Linkommittén stod nu redo att på allvar sätta i gång propagandan ute i bygderna och få kontraktsodlingar tecknade för nästa sommar. Sedan jag nu tagit del av propositionen, är jag mycket villrådig, huruvida det icke är förspild möda att fortsätta, och vore jag tacksam få höra Eder mening härom.»

Eftersom herr statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet nu är närvarande, skulle jag vilja fråga honom, huruvida det vid bifall till den framlagda propositionen är omöjligt att få något statsbidrag i Västerbotten, i vilket fall vi naturligtvis icke heller skulle fullfölja planerna. Om det förhåller sig så, måste jag uttala mitt beklagande däröver. Om det är nödvändigt att det odlas lin, vilket det torde få anses vara, bör det väl vara lika värdefullt, om det odlas i Västerbotten eller Småland eller Skåne. Därför anser jag att det vore beklagligt, om den påbörjade verksamheten icke skulle kunna fullföljas.

Herr statsrådet **Pehrsson-Bramstorp**: Herr talman! I vilken utsträckning linberednings- och hampberedningsanstalter skola komma till utförande, kan jag nu inte direkt svara på. Linnämnden får ju pröva planen för verksamheten i dess helhet. Det är självfallet, om det ur försörjningssynpunkt befinnes nödvändigt och om linnämnden förordar, att man skall förlägga en dylik anstalt till ytterligare ett norrländskt landskap, att den frågan blir upptagen till prövning.

Ang. åtgärder för främjande av linodlingen m. m. (Forts.)

Sedan överläggningen ansetts härmed slutad, bifölls vad utskottet i det under behandling varande utlåtandet hemställt.

Anmälles första lagutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 503, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om reglering av förbrukningen av elektrisk kraft och gas, m. m.

Skrivelseförslaget godkändes under förutsättning att utskottets hemställanden i utlåtande nr 49 bifölles även av andra kammaren.

Herr **Petersson, Knut**, erhöll på begäran ordet och anförde: Herr talman! Det år 1938 införda frågeinstitutet är en av den parlamentariska kontrollens få landvinningar under en tid, som eljest kännetecknats av en genomgående tendens att öka regeringens makt på bekostnad av riksdagens inflytande.

*Interpellation
ang. praxis
vid besvarandet
av enkla
frågor m. m.*

Den där anvisade utvägen att i föga omständliga former inhämta upplysningar i förekommande ämnen har visat sig vara en värdefull tillgång och har ofta anlitats. Under år 1939 framställdes i andra kammaren 51 och i första kammaren 35 frågor, av vilka två icke besvarades. År 1940 voro motsvarande siffror 48 och 36, av vilka respektive 3 och 10 lämnades obesvarade. Innevarande år ha hittills framställts 12 frågor i andra kammaren och 7 i första kammaren.

Om angelägenheten av att frågeinstitutet icke utsättes för någon konstitutionell värdeminskning torde meningarna icke vara delade. Under nuvarande förhållanden, då viktiga spörsmål, vilka under normala tider skulle föreläggas riksdagen, avgöras av regeringen på egen hand, betecknar det ett betydelsefullt förbindelseled mellan regering och riksdag, vars vidmakthållande den rådande sekretessen gör ännu angelägnare.

Vid åtskilliga tillfällen har även från regeringens sida hänvisats till frågor och interpellationer såsom en lämplig form för utväxling av meningar och upplysningar mellan regering och riksdag. Den 4 december 1940 yttrade statsministern i andra kammaren:

»Jag har upprepade gånger förklarat, att jag står till förfogande för information, och jag har i mitt tal i dag konstaterat, att regeringens ledamöter aldrig ha visat någon ovilja att lämna svar på frågor och upplysningar i allmänna debatter.»

I fortsättningen framhölls, att riksdagen hade rätt att få alla informationer, som kunna ges, vilket ytterligare utvecklades på följande sätt:

»Jag tror att vem som helst som undersöker förhållandet nog skall finna, att frågeinstitutet och interpellationsinstitutet utnyttjas mera än de tidigare ha gjorts. Även här står regeringen alltid till tjänst. Man synes emellertid ha fått någon dunkel föreställning om att det är regeringen, som skall taga initiativet, icke blott genom att framlägga propositioner utan även genom att då och då komma med meddelanden. Jag är för min del icke så övertygad om att det skulle vara till riksdagens fördel om man kunde säga, att riksdagen sitter bara och lyssnar på de meddelanden, som regeringen behagar lämna, och den har själv intet initiativ. Det är nog ganska viktigt, om riksdagen skall visa sin livaktighet, att det kommer till uttryck däri, att riksdagen då och då kallar fram regeringen. — — — Skall riksdagen spela en roll, skall den också använda sina initiativmöjligheter.»

Från riksdagens sida är härtill endast att lägga det önskemålet, att initiativen icke hämmas av en restriktiv praxis vid besvarandet av frågor och interpellationer. Den representationens rätt till upplysningar, om vilken stats-

Interpellation ang. praxis vid besvarandet av enkla frågor m. m. (Forts.)
ministern talar, är icke mindre verklig därför att den icke kommit till uttryck i grundlagen. Någon formell skyldighet för statsrådsledamöterna att besvara framställda spörsmål föreligger lika litet beträffande enkla frågor som beträffande interpellationer, men regeln bör vara, att framställda spörsmål besvaras så snart ej särskilda omständigheter till annat föranleda.

Vad angår de enkla frågorna, där praxis alltså är i vardande, synes det mer än annars angeläget, att inga verkligt betydelsefulla prejudikat skapas, vilka kunna åberopas till förmån för ett mer eller mindre godtyckligt förfarande.

Jag anholder därför om kammarens tillstånd att till hans excellens statsministern få framföra följande spörsmål:

1) Är det regeringens mening, att riksdagens rätt att erhålla upplysningar i förekommande ämnen bör få ett klart och otvetydigt uttryck i rådande praxis vid besvarandet av enkla frågor och interpellationer?

2) Vilka äro de närmare omständigheter, som enligt regeringens uppfattning motivera, att i riksdagen framställda spörsmål icke bliva av vederbörande statsrådsledamot besvarade?

På gjord proposition medgav kammaren, att ifrågavarande spörsmål finge framställas.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 11.20 f. m.

In fidem
G. H. Berggren.

Lördagen den 13 december.

Kammaren sammanträdde kl. 4 e. m.; och dess förhandlingar leddes av herr förste vice talmannen.

Justerades protokollen för den 6 och 9 innevarande månad.

Anmälades och godkändes jordbruksutskottets förslag till riksdagens skrivelser till Konungen:

nr 498, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående utnyttjande av anslaget till krislån;

nr 499, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning av vissa tomter från kronoegendomen Virserum nr 2 i Kalmar län;

nr 500, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ytterligare statsbidrag till Kävlingeåns vattenavledningsföretag i Malmöhus län; samt

nr 501, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder för främjande av linodlingen m. m.

Anmälades och godkändes bevillningsutskottets förslag till riksdagens skrivelse, nr 502, till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om uppskov med allmän fastighetstaxering m. m.

Upplästes en till kammaren inkommen ansökning, som jämte därvid fogat läkarintyg var så lydande:

Till riksdagens första kammare.

Med stöd av bifogade läkarintyg anhåller jag vördsamt om ledighet från riksdagsarbetet under återstoden av år 1941.

Stockholm den 9 december 1941.

Rickard Lindström.

Härmed intygas, att chefredaktör *Karl Alfred Rickard Lindström*, född 1894, på grund av sjukdom är arbetsoförmögen under minst en månad.

Stockholm den 9 december 1941.

Bertil Swedin.

Med. dr, t. f. l:e underläkare.

Den begärda ledigheten beviljades.

Anmälades och bordlades

statsutskottets utlåtanden:

nr 240, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till nybyggnader för sjökrigsskolan;

nr 241, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till ersättningsbyggnad av jagare;

Första kammarens protokoll 1941. Nr 50.

nr 242, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till vissa brandskyddsanordningar vid försvarsväsendet;

nr 243, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslagsäskanden för försvarsändamål å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42;

nr 244, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till försöksverksamhet för oljeutvinning;

nr 245, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till beredande av sjukhusvård i Sverige åt krigsinvalider från Finland m. m.; och

nr 246, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1941/42 till ytterligare aktieteckning i Norrbottens Järnverk Aktiebolag m. m. jämte i ämnet väckta motioner;

sammansatta stats- och andra lagutskottets utlåtande nr 6, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till värnpliktslag dels ock i ämnet väckta motioner;

sammansatta banko- och andra lagutskottets utlåtande nr 1, i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete, m. m. dels ock i ämnet väckta motioner; samt

andra lagutskottets utlåtande nr 39, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § och 2 § 1 mom. lagen den 27 juni 1902 (nr 71 s. 1), innefattande vissa bestämmelser om elektriska anläggningar, m. m.

Justerades protokollsutdrag för denna dag, varefter kammarens sammanträde avslutades kl. 4.07 e. m.

In fidem
G. H. Berggren.